

Källskatten

Avdrag vid konkurs

I skrivelse till centrala uppborädsnämnden har AB Stockholms hem anhållit om nämndens förklaring i nedannämnda spörsmål.

Bolaget anför bland annat följande.

Bolaget hade med byggnadsfirman B. avtalat, att B. å entreprenad skulle uppföra vissa byggnader i Solberga för bolagets räkning. B. försattes därefter i konkurs den 8 december 1950. Bolaget övertog då byggnadsarbetena för att slutföra dem i egen regi. Därvid träffades den överenskommelsen med de av B. anställda arbetarna, att bolaget skulle till dem utbetala dem tillkommande hos B. inestående lön för tiden till och med den 7 december 1950. Bolaget skulle därvid övertaga "den del av arbetarnas fordringar som ej motsvarade därå belöpande skatt" mot det att vederbörliga överlåtelsehandlingar utfärdades av arbetarna. Utbetalning till arbetarna skedde i enlighet därmed kort tid efter det att B. försatts i konkurs. På grund av överlåtelsehandlingarna bevakade bolaget fordringarna i konkursen. Å avlöningskort, som bifogades utbetalningarna till arbetarna, antecknades dels hela lönefordringen och dels ett skattebelopp. Något kvitto å skattebeloppet tecknades ej å korten. Arbetarna begärde sedermera, att bolaget skulle teckna kvitto å korten, enär arbetarna i annat fall riskerade att bli påförda kvarstående skatt med de angivna skattebeloppen.

Bolaget hemställer, att centrala uppborädsnämnden måtte förklara dels att bolaget genom att underlåta att påteckna kvitto å ovannämnda avlöningskort icke ådrager arbetarna någon betalningsskyldighet för "restskatt", dels ock att bolaget icke skall vara pliktigt vidkännas avdrag för skatt i samband med utdelning å de av bolaget med förmånsrätt i B:s konkurs bevakade lönefordringarna.

Centrala uppborädsnämnden:

De avlöningsbelopp, varom i ärendet är fråga, hava av arbetstagarna intjänats genom arbete hos B. B. får således, såvitt rör de avsedda beloppen, anses hava varit arbetsgivare i uppborädsförordningens mening gentemot de ifrågavarande arbetstagarna. Sedan B. försatts i konkurs, åvilas arbetsgivarens förpliktelser enligt uppborädsförordningen konkursboet beträffande de avsedda beloppen.

Genom avtal, som aktiebolaget Stockholms hem träffat med arbetstagarnas fackorganisationer, har bolaget gentemot konkursboet kommit att intaga ställning som arbetstagarnas rättsinnehavare. Bolaget kan icke genom att arbetstagarnas lönefordringar överlåtits å bolaget eller av annan anledning betraktas såsom arbetsgivare, såvitt angår de överlåtna fordringarna.

Under sådana förhållanden har det icke ålegat bolaget att, då likvid erlades till arbetstagarna för de överlåtna fordringarna, verkställa löneavdrag.

Den omständigheten, att arbetstagnas lönefordringar överlåtits till bolaget, kan icke befria konkursboet från skyldigheten att verkställa löneavdrag å den del av lönen, som må komma att utdelas i konkursen till bolaget i egenskap av arbetstagnas rättssinnehavare. Därvid skola löneavdragen beräknas på sätt föreskrives i 7 § uppbördsförordningen.

Då bolaget icke beträffande de ifrågavarande lönebeloppen är att betrakta såsom arbetsgivare, kan bolaget icke genom att "påteckna kvitto å ett avlöningskort" föranleda att något belopp tillgodoräknas en arbetstagnare såsom erlagd skatt. Bolagets hemställan om förklaring av nämnden att bolaget genom sin underlåtenhet att teckna kvitto å avlöningskortet icke skulle ådraga arbetstagnarna betalningsskyldighet för "restskatt" kan därför icke föranleda någon nämndens åtgärd.

*

Utlännings kvarskatt

I inkomsten framställning har anförts följande:

En norsk undersåte har påförts kvarstående skatt på grund av taxering år 1948 i A kommun. Han var mantalsskriven inom denna kommun för åren 1947 och 1948 och troligen även 1949, då han överfördes till boken över obefintliga. Enligt uppgift skulle han hava återflyttat till Norge efter vistelsen i A men den 1 februari 1949 åter inflyttat till B kommun i Sverige. Hans arbetsgivare i B har, under antagande att norrmannen kommit direkt från Norge, icke efterforskat huruvida han haft att utgöra kvarstående skatt. Sedan den kvarstående skatten uppförts i restlängd, och genom utlänningskommissionens försorg det rätta förhållandet utretts, har fråga uppkommit, huruvida arbetsgivaren i B skall göras ansvarig för den kvarstående skatten. Ni anhåller nu om ett uttalande från centrala upp-

bördsnämnden, huruvida arbetsgivare i liknande fall har att, för att undgå ansvar för eventuellt påfört skattebelopp, själv söka införskaffa tillförlitlig utredning angående arbetstagnarens vistelse i Sverige under sådan tid, att löneavdrag för kvarstående skatt kan ifrågakomma eller om han har att hänvända sig till den lokala skattemyndigheten för besked i frågan.

Centrala uppbördsnämnden har inhämtat, att den lokala skattemyndigheten i åtskilliga orter, bland annat i Stockolms stad, vid utfärdandet av debetsedlar å preliminär skatt för utländsk medborgare i vederbörandes pass anmärker att sådan debetsedel utfärdats. Om så sker allmänt kan den lokala skattemyndigheten genom undersökning, som i flertalet fall icke behöver bli tidsödande, lämna arbetsgivare besked, huruvida en utländsk medborgare har att erlagga kvarstående skatt eller icke.

Centrala uppbördsnämnden:

Jämlikt 52 § uppbördsförordningen skall på begäran av arbetsgivare eller arbetstagnare den lokala skattemyndigheten å den ort, där arbetsgivaren har sitt kontor eller lönen eljest utbetalas, lämna besked i fråga, som angår skyldigheten att verkställa löneavdrag, beräkandet av sådant avdrag eller tillämpningen i övrigt av bestämmelserna i 46—51 §§ nämnda förordning.

Arbetsgivare, som är tveksam om huruvida löneavdrag för kvarstående skatt skall verkställas vid utbetalandet av lön till utländsk arbetstagnare, har sålunda möjlighet att vända sig till lokala skattemyndigheten i orten för erhållande av besked. Den lokala skattemyndigheten har, att efter det erforderlig utredning verkställts, meddela sådant besked.